

РЕШЕНИЕ

№ 5590

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110209929 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, чрез юрк. Д. xxxxxxxxxxxx, срещу наказателно постановление № Р-10-134/19.06.2023 г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ вр. параграф 1 т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648 ал. 1 КЗ на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108, ал. 6 КЗ.

С жалбата се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление по съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Навеждат се доводи, че наказващият орган се е произнесъл по административнонаказателната преписка след изтичане на едномесечния срок по чл. 52 ал. 1 ЗАНН.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател, редовно уведомено, се представлява от юрк. А. xxxxxxxxxxxx, който пледира за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки, в които навежда аргументи, че шестмесечният срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН не следва да се преценява като допълнителен по отношение на срока по чл. 52 ал. 1 ЗАНН.

Наказващият орган - заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", редовно призован, изпраща

представител - юрк. И. xxxxxxxxxxxx, която педира атакуваното НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Навежда, че в административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, а извършването на нарушението е доказано по несъмнен начин. Излага доводи, че не са касае за маловажен случай на административно нарушение по см. на чл. 28 ЗАНН, въпреки краткият срок на забавата на застрахователя, тъй като нарушението е извършено в условията на повторност. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН /наказателното постановление е връчено на 26.06.2023 г., а жалбата е подадена на 10.07.2023 г./, както и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 1 ЗАНН, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление № Р-10-78/12.04.2022 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", влязло в сила на 31.05.2022 г. на основание чл. 64 б. "б" ЗАНН, на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 3 000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108 ал. 6 КЗ, извършено в условията на повторност.

На 19. 04. 2023 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор“, постъпила жалба с вх. № 91-02-360 от xxxxxxxxxxxxxx от гр. София, в която се изразявало възражение срещу размера на изплатеното застрахователно обезщетение от ЗК "xxxxxxxxxx" АД по предявена претенция на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ във връзка с настъпило застрахователно събитие – ПТП.

Във връзка с извършване на проверка по случая с писмо на КФН, изх. № 91-02-369/21.04.2023 г. от застрахователя били изискани обяснения по случая, както и заверено копие от документацията, съдържаща се в

преписката по претенцията. Отговорът на застрахователя, както и изисканите обяснения и доказателства, постъпил в КФН с писмо вх. № 91-02-360/03.05.2023 г.

След проверка и анализ на цялата документация било установено, че на 29.12.2022 г. пред ЗК "xxxxxxxxxx" АД била предявена претенция за изплащане на обезщетение във връзка с настъпило на 25.12.2022 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, от което увреден бил лек автомобил марка "Тойота", модел "Селика" с рег. № СВ4959ТВ. Заведената претенция била удостоверена с щета № 0000-5000-22-001301 на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, сключен между виновното за ПТП лице и застрахователя ЗК "xxxxxxxxxx" АД, обективиран в полица № BG/22/122000539709 от 17.02.2022 г. със срок на застрахователното покритие до 17.02.2023 г.

На 29.12.2022 г. пред застрахователя били представени СУМПС, свидетелство за регистрация на МПС, двустранен протокол за ПТП от 25.12.2022 г., както и номер на банкова сметка.

На 29.12.2022 г. и на 06.01.2023 г. били извършени огледи на увредения автомобил.

С доклад по щета № 0000-5000-22-001301/1/1 от 01.02.2023 г. било определено обезщетение в размер на 1 500, 02 лева, което било изплатено по банков път на ползвателя на застрахователни услуги на 09.02.2023 г.

С молба - възражение вх. № 2034/24.02.2023 г. xxxxxxxxxxxxxx възразила срещу размера на определеното обезщетение. Застрахователят ЗК "xxxxxxxxxx" АД се произнесъл по направеното възражение с писмо изх. № 2343/08.03.2023 г., в което представил фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.

Мария Василева Сидова на длъжност „главен експерт” в отдел „Правоприлагане”, дирекция „Застрахователен надзор”, управление „Застрахователен надзор” на КФН, която извършила проверката по подадената жалба, установила, че застрахователното дружество не е предоставило на ползвателя на застрахователни услуги фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението в 7 - дневен срок от постъпване на жалбата относно размера на определеното обезщетение /т.е. не

по-късно от 06.03.2023 г./, с което е нарушило разпоредбата на чл. 108, ал. 6 от КЗ и съставила против ЗК "xxxxxxxxxx" АД АУАН № Р-06-133/12.05.2023 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 6 КЗ, извършено на 07.03.2023 г. в гр. София.

Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател - юрк. Д. xxxxxxxxxxxx, който го подписал без възражения. Възражения не били депозираны и в срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на цитирания АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № Р-10-134/19.06.2023 г., издадено от В. Савов - заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 6 КЗ, извършено в условията на повторност.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК – препис на наказателно постановление № Р-10-78/12.04.2022 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", жалба с вх. № 91-02-360/19.04.2023 г. , писмо на КФН, изх. № 91-02-369/21.04.2023 г., писмо вх. № 91-02-360/03.05.2023 г., полица № BG/22/122000539709 от 17.02.2022 г. за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, уведомление за настъпило застрахователно събитие от 29.12.2022 г., двустранен протокол за ПТП от 25.12.2022 г., СУМПС и контролен талон, свидетелство за регистрация на МПС – част II, декларация за номер на банкова сметка от 29.12.2022 г., описи – заключение по щета № 0000-5000-22-001301 от 29.12.2022 г. и от 06.01.2023 г., калкулация – ремонт, платежно нареждане от 09.02.2023 г., заповед № 3 – 353/09.12.2022 г. на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, доклад по щета № 0000-5000-22-001301/1/1, молба - възражение вх. № 2034/24.02.2023 г., писмо изх. № 2343/08.03.2023 г., АУАН № Р-06-133/12.05.2023 г., наказателно постановление № Р-10-134/19.06.2023 г., известие за доставяне, пълномощно.

Съдът кредитира приобщените по делото писмени доказателства,

доколкото същите са единопосочни, последователни и безпротиворечиви. Предвид горното и доколкото доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, по-подробен неин анализ не се налага. Следва да се посочи и че жалбоподателят не оспорва фактическите установявания на актосъставителя и наказващия орган, а се позовава на допуснати в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгл. чл. 647 ал. 2 КЗ, според която разпоредба това е заместник-председателят на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Идентични са изводите на решаващия състав и по отношение компетентността на актосъставителя - налице са доказателства за компетентност на лицето, съставило АУАН („главен експерт“ в отдел „Правоприлагане“). На основание чл. 647 ал. 1 КЗ и видно от представената Заповед № 3 - 353/09.12.2022 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", главен експерт Мария Сидова е упълномощена да съставя актове за извършени нарушения на разпоредбите на КЗ.

Спазени са сроковете по чл.34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и издаване на Н П. Нарушителят и нарушението следва да се считат открити на 03.05.2023 г. /датата на постъпване в контролния орган на изисканите от застрахователя документи/, като при спазване на срока по чл. 34 ал. 1 ЗАНН АУАН е съставен на 12.05.2023 г., а при съблюдаване на 6 - месечния срок по чл. 34 ал. 3 ЗАНН наказателното постановление е издадено на 19.06.2023 г. Неоснователни са възраженията в жалбата, основани на нарушение на срока по чл. 52 ал. 1 ЗАНН. Цитираната разпоредба предвижда едномесечен срок от получаване на административнонаказателната преписка, в рамките на който наказващият орган следва да се произнесе. Предвиденият в разпоредбата на чл. 52 ал. 1 ЗАНН едномесечен срок е инструктивен, а не давностен, какъвто характер имат сроковете по чл. 34 ЗАНН /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на ОСС

на НК на ВКС и ОСС от II колегия от ВАС/. Предвид горното не може да се счете, че с изтичането му се преклудира възможността за ангажиране отговорността на нарушителя чрез издаване на наказателно постановление.

Съдът счита, че при издаване на АУАН са спазени и разпоредбите на чл.40 и чл.43 от ЗАНН, като АУАН е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на жалбоподателя и двама свидетели, подписан е от съставителя и свидетелите, бил е предявен на представител на жалбоподателя за запознаване със съдържанието му и същият го е подписал.

АУАН и НП съдържат всички реквизити, посочени съответно в чл. 42 ал. 1 и чл. 57 ал. 1 от ЗАНН, доколкото и в двата документа и то при пълна идентичност се съдържа описание на нарушението с посочване на всички съставомерни признаци и обстоятелствата по неговото осъществяване, като са отразени и нарушените законови разпоредби, без да има противоречия в АУАН и в НП относно отразените фактически обстоятелства и правната им квалификация.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав счита, че при съставяне на АУАН, респ. издаване на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на санкционираното юридическо лице, поради което и не са налице формални основания за отмяна на атакуваното НП.

Съдът намери и че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства се установи, че дружеството - въззивник е нарушило разпоредбата на чл. 108 ал. 6 КЗ. Цитираната разпоредба предвижда, че при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. В случая жалба (озаглавена "молба - възражение") относно размера на определеното обезщетение е постъпила от ползвателя на застрахователни услуги - xxxxxxxxxxxx на 24.02.2023 г. и е заведена с вх. № 2034/24.02.2023 г. Следователно, предвиденият в разпоредбата на чл. 108, ал. 6 КЗ 7 - дневен срок, в рамките на който застрахователят е трябвало да предостави на ползвателя на застрахователни услуги фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, е изтекъл на 06.03.2023 г. /първия присъствен ден след неприсъствения 3-ти март 2023 г./ Вместо това

застрахователят е предоставил на ползвателя на застрахователни услуги фактическа и правна обосновка относно определения размер на обезщетението на 08.03.2023 г. /изведено с изх. № 2343/08.03.2023 г./ Нарушението е извършено на 07.03.2023 г. - в първия ден, следващ изтичането на срока, в който застрахователят е имал задължението да се произнесе.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Налице са и предпоставките за квалификацията на нарушението като извършено в условията на повторност съгласно § 1. т. 51 от ДР на КЗ - извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на дружеството е наложено наказание за същия вид нарушение – с Наказателно постановление № Р-10-78/12.04.2022 г., издадено от заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", влязло в сила на 31.05.2022 г. на основание чл. 64 б. "б" ЗАНН, на дружеството - жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 3 000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108 ал. 6 КЗ, извършено в условията на повторност.

Съдът счита, че в конкретния случай приложение не може да намери разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Съгласно § 1 т. 4 ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В случая действително срокът на забавата на застрахователя е само два дни, но съдът намира, че категорично не може да бъде направен извод за по-ниска степен на обществена опасност на нарушението, тъй като се касае за нарушение, извършено в условията на повторност. Както обръща внимание и процесуалният представител на жалбоподателя, наказателното постановление, обуславящо квалифициращия признак "повторност", е също за нарушение, извършено в условията на повторност. Горното сочи, че се

касае за системно неспазване от страна на жалбоподателя ЗК "xxxxxxxxxx" АД на срока по чл. 108 ал. 6 КЗ, а не за инцидентно нарушение. Маловажност на нарушението не може да бъде обоснована предвид липсата на настъпили в резултат на нарушението вредни последици. Касае се за формално нарушение, за чиято съставомерност не се изисква настъпването на съставомерни вредни последици. Същевременно коментираното нарушение е засегнало именно в типичната, а не в по-ниска степен обществените отношения, защитими от разпоредбата на чл. 108 ал. 6 КЗ, като забавата в произнасянето на застрахователя е довела до несигурност за ползвателя на застрахователни услуги по отношение размера на обезщетението, което не кореспондира на предвидените в чл. 2 КЗ цели - осигуряване защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар.

Разпоредбата на чл. 644 ал. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лева в случаите на повторно нарушение. В настоящия случай имуществената санкция, наложена на дружеството, е индивидуализирана в предвидения минимален размер от 2000, 00 лева. Съдът счита, че така определеният минимален размер на имуществената санкция е съобразен с критериите по чл. 648 ал. 1 КЗ, като се явява съответен на тежестта на нарушението предвид и кратката забава в произнасянето на застрахователя. Ето защо съдът намира, че така определеният размер на санкцията е от естество да удовлетвори целите по чл. 12 ЗАНН. Отделно от това и така определеният размер на имуществената санкция, доколкото е минималния предвиден в санкционната разпоредба, не може да бъде намаляван (арг. от чл. 27 ал. 5 ЗАНН).

Предвид всичко изложено атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а депозираната жалба – оставена без уважение, като неоснователна.

При този изход на производството на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН право на присъждане на разноси има наказващият орган, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. Като взе предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, че в производството пред районния съд е проведено едно съдебно заседание, както и че в съдебното следствие не са

били събрани доказателства, различни от събраните в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство и от страните не е била проявявана процесуална активност в тази насока, съдът намери, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуално представителство следва да е минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 5 вр. ал. 9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-134/19.06.2023 г., издадено от заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644 ал. 2 предл. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ вр. параграф 1 т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648 ал. 1 КЗ на ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108, ал. 6 КЗ.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ЗК „xxxxxxxxxx“ АД, с ЕИК xxxxxxxxxxxxxx, **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисия за финансов надзор, с адрес гр. София, ул. "Будапеща" № 16, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____